

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 138 til L 77, forslag til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, stillet den 1. december 2020 af Karsten Lauritzen (V) og Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 138 til L 77

”Ministeren bedes kommentere høringsvaret fra Advokatrådet, jf. L77 – bilag 11.”

Svar

Advokatsamfundet anfører i deres høringssvar, at det fremsatte lovforslags § 7, stk. 1, betyder, at minkavlerne som udgangspunkt behandles forskelligt, da der gælder forskellige regler inden for og uden for sikkerhedszonerne, idet det fremsatte lovforslags § 7, stk. 1, 1. pkt., ikke finder anvendelse på besætninger, der er pålagt restriktioner efter lov om hold af dyr og bekendtgørelse om COVID-19 hos pelsdyr, jf. det fremsatte lovforslags § 7, stk. 1, 3 pkt., som skal erstattes efter § 56, stk. 1, i lov om hold af dyr, herunder erstatningsbekendtgørelsen nr. 1323 af 26. november 2015. Advokatsamfundet bemærker i den forbindelse, at bl.a. fremgår af erstatningsbekendtgørelsen, at der betales erstatning for driftstab med 20 pct. af det samlede driftstab ved aflivning af alle modtagelige husdyr for den konstaterede sygdom, der er på husdyrbruget, og som er under offentligt tilsyn, idet en skalaværdi for det samlede driftstab anvendes.

Det bemærkes, at det fremsatte lovforslags § 7, stk. 1 (nu § 8, stk. 1), vedrører erstatning for de mink, der aflives, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, og det driftstab, der umiddelbart følger heraf. Hensigten med bestemmelsen er, at der ydes erstatning, der svarer til § 56, stk. 1, i lov om hold af dyr.

Jeg er opmærksom på, at mink, der er aflivet med hjemmel i lov om hold af dyr, er omfattet af bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015 om erstatning og udgifter ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme, og at der for så vidt angår smittede mink ikke ydes fuld erstatning.

Jeg kan endvidere bemærke, at jeg har stillet et ændringsforslag til lovforslaget om at ændre bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 1 (nu § 8, stk. 1), til en bemyndigelsesbestemmelse, der også kan give mulighed for at fastsætte regler om yderligere erstatning og kompensation til samtlige besætninger, hvis mink er aflivet som følge af COVID-19.

Advokatsamfundet anfører endvidere i deres høringssvar til det fremsatte lovforslags § 7, stk. 2 (nu § 8, stk. 3), at det ikke fremgår af lovforslaget, om det er tilsigtet at stille alle ens, ligesom det ikke fremgår, om der skal ydes fuld erstatning til minkavlerne. Endvidere finder Advokatrådet det u hensigtsmæssigt, at det ikke er nærmere afklaret, i hvilket omfang der vil blive ydet erstatning eller kompensation til minkavlerne (og eventuelt andre berørte med tilknytning til minkavl), da det efterlader de berørte borgere og virksomheder med meget stor usikkerhed om deres fremtidige økonomiske vilkår. Advokatrådet vil derfor anbefale, at de politiske forhandlinger afsluttes snarest muligt, således at det står klart for de berørte, hvilke erstatnings- og kompensationsmodeller, der vedtages politisk, ligesom det bør sikres, at der i tilfælde af ekspropriation udmåles erstatning efter grundloven, ligesom det bør sikres, at alle behandles ens.

Jeg kan hertil bemærke, at regler om erstatning og kompensation til minkavlerne som følge af det forbuddet mod hold af mink, jf. lovforslagets § 1, stk.1, fastsættes i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2. (nu § 8, stk. 3). Der vil efter bestemmelsen skulle fastsættes regler om erstatning og kompensation til alle minkavlere for deres tab som følge af forbuddet i lovforslaget § 1, stk. 1. Dette gælder også minkavlere, hvis besætninger er aflivet med hjemmel i lov om hold af dyr, herunder bekendtgørelsen om COVID-19 hos pelsdyr.

Der er ikke beskrevet nærmere rammer for denne erstatning i lovforslagets bemærkninger, idet regeringen finder, at det er en væsentlig forudsætning, at alle Folketingets partier inddrages i forhandlingerne om fastsættelsen af disse regler, og at der er brede rammer for disse forhandlinger.

Med hensyn til erstatning til minkavlsafhængige følgeerhverv har jeg – herunder som en del af politisk aftale af 16. november 2020 mellem regeringen og Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Alternativet om aflivning og midlertidigt forbud mod hold af mink – stillet et ændringsforslag til lovforslagets § 7, stk. 2 (nu § 8, stk. 3), om, at der også skal kunne fastsættes regler om erstatning og kompensation til følgeerhverv, der i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed.

For så vidt angår spørgsmålet om ekspropriation bemærkes det, at det fremgår af afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det er vurderingen, at det foreslåede midlertidige forbud mod hold af mink ikke i almindelighed vil udgøre et ekspropriativt indgreb over for de erhvervsdrivende, men at det imidlertid ikke kan udelukkes, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et ekspropriativt indgreb over for konkrete erhvervsdrivende. Det fremgår i forlængelse heraf af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 7 (nu § 8), at der vil blive fastsat regler om, at der i tilfælde af ekspropriation ydes fuldstændig erstatning. Det bemærkes hertil, at retten til fuldstændig erstatning i forbindelse med ekspropriative indgreb tillige følger direkte af grundlovens § 73, stk. 1.

Jeg kan hertil bemærke, at regeringen lægger op til en model, hvor minkavlerne – uanset om den foreslåede ordning over for den enkelte vil udgøre et ekspropriativt indgreb eller ej – skal ydes fuldstændig erstatning efter de samme principper og vilkår.

Der pågår fortsat politiske forhandlinger om erstatning og kompensation til minkbranchen og følgeerhverv, og jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt oplyse, hvad der kommer til at indgå i en endelig aftale om erstatning og kompensation. Jeg er dog enig med Advokatrådet i, at det er afgørende, at der snart kommer en aftale på plads, så minkavlere såvel som følgeerhverv kan få en afklaring på erstatningsspørgsmålet.

Med hensyn til Advokatrådets bemærkninger til lovforslagets § 7, stk. 3 (nu § 8, stk. 4), om fastsættelse af regler om behandlingen af sager om erstatning og kompensation har jeg noteret mig Advokatrådets bemærkninger, som jeg vil tage med i de videre overvejelser.